

Det sted, jeg aldrig glemmer

Det sted, jeg aldrig glemmer,
det findes lige der,
hvor ingen skorsten skæmmer
de nøgne vintertræer.
Hvor ingen biler kører
på stiens gule grus,
og ingen veje fører
forbi mit smukke hus.

Det sted, jeg aldrig glemmer,
det ligger ganske frit,
så når du først bestemmer
dig for at ta' et skridt,
så kan du bare træde
ud i det himmelblå
med plads nok til at brede
sig ud på må og få.

Det sted, jeg aldrig glemmer,
det har sit eget hav,
og bli'r jeg sat bag tremmer
af livets mange krav,
så la'r jeg blikket rende,
lå langt, som det nu kan.
Det er til verdens ende.
Og også lidt i vand.

Det sted, jeg aldrig glemmer,
er fyldt med lærkesang
og ræveungestemmer
i tidlig solopgang.
Og spidser man sit øre
med ho'det lagt på sned,
så kan man også høre
en engel nynne med.

Det sted, jeg aldrig glemmer,
det glemmer ikke mig.
Jeg mere end fornemmer,
at jeg må gå min vej,
men ikke desto mindre,
så er det dog mit sted.
Og intet kan forhindre,
at hjertet ta'r det med.